

Galerijní noviny

Úvodem

Milí přátelé, právě se vám do rukou dostává poslední číslo Galerijních novin. Od nového roku se budete setkávat s programem a novinkami galerie i kavárny na webových stránkách, Facebooku, Instagramu a samozřejmě i z letáčků. Čtěte tedy pozorně a užijte si toto číslo od začátku až do konce. A buďte nám věrní i v dalším, novém roce 2025, do kterého vám ze srdce přeji štěstí, zdraví, pohodu a mnoho společných setkání.

Před nedávkem jsem psala o letních prázdninách a teď tu máme předvánoční čas. Je to čas brzkého stmívání, spousty světla, doba nevlídného počasí, společných chvil a příprav. Samozřejmě příprav na nejkrásnější svátky našeho křesťanského světa, na Vánoce. I nás v Zeleném Domě čeká mnoho příprav. Především vánoční výstavy, kde se sejde mnoho skvělých výtvarníků, českých i zahraničních. Potkáte zde své oblíbence i úplně nová jména. Dále připravujeme předvánoční program, kde si jistě vybere každý, a v neposlední řadě i nějakou zimní novinku do menu pro vaše gurmánské zážitky.

Dobroty totiž k zimě a Vánocům neodmyslitelně patří. Jak píšou každý rok, vánoční svátky nejsou jen ten jeden jediný den, ale i všechny dny Adventu i všechny dny až do Tří králů. Času na zdobení, děláni si drobných radostí a setkávání máme tedy dost. A že nebudou umytá okna? Pokud jste místo mytí a uklízení šli s přáteli na dobré svařené víno, je vše v naprostém pořádku. Okna to vydrží a vy budete mít krásný večer. A jestli vás to přeci jen bude trápit, zapalte si jen pár svíček. Bude to romantické a neuvidíte nic. Jednoduše, udělejte si krásné dny předvánoční i vánoční, a hlavně bez stresu a honičky.

Přijďte na koncert, na Vánoční povídání anebo se jen tak zastavte nakouknout do galerie. U nás jste vždy vítáni. M.M.

Café Galerie Zelený Dům, dvojčísl. č.9
11/12/2024 – listopad/prosinec, vychází 1.11. 2024, vydává Martina Machalíčková, adresa: Újezd nad Lesy, Třebětínská 591, 19016, IČO: 16166779, DIČ: CZ 7357020011, tisk Betis spol. s r.o., Novosibřinská 671, Újezd nad Lesy, 19016, náklad 4200 ks, MK ČR E 24061. Příjem inzerce: galerie@cafegaleriezeleny-dum.cz. Vydáváno bez dotací a finančních příspěvků. Náklady spojené s přípravou, tiskem a distribucí jsou plně hrazeny Café Galerie Zelený Dům.

café
ZELENÝ DŮM
Galerie

otevírací doba

úterý – neděle
9:00 – 19:00 hodin

o svátcích

**zavřeno 23. 12. – 26. 12. a
31. 12. – 1. 1. 2025**

**mezi svátky 27. 12. – 30. 12.
otevřeno od 13:00 do 19:00
hodin**

**v novém roce otevřeno
od 2. 1. 2025 od 10:00 hodin**

kontakt

kavárna – 608 943 568
**rezervace na akce, rezervace
míst, objednávky celých dortů
a většího množství zákusků**

galerie – 774 555 258
**v případě zájmu o koupi
obrazu, či konzultace mě
neváhejte kontaktovat v době
otevíracích hodin**

Program

zahájení vánoční výstavy
v sobotu 9.11. od 17:00

burza gramodesek
v sobotu 16.11., 11:00 – 15:00

zpívání u Betléma
v neděli 24.11. od 16:00

koncert „Vánoční Sovičky“
datum bude upřesněno,
vstup 100 Kč

**úsměvně poetické setkání s PhDr.
Františkem Novotným „Jak se
hladí duše“**
ve čtvrtek 19.12. od 19:00,
vstupné 250 Kč

Vánoční výstava

Tato výstava je zřejmě mojí nejoblíbenější. Jako na každou výstavu během celého roku zvu více i méně známá jména. Jména, která v galerii potkáváte často, ale i ta, která v naší galerii budou poprvé. Skloubit tolik výtvarných stylů, tolik barev a energie je dost náročná disciplína.

Jako vždy zde budou obrazy. Olejomalby, akvarel, litografie, ale i pastel. Což je mimochodem krásná a náročná technika. Z těch malířů, které z naší galerie znáte představím ak.mal. Helenu Štefkovou-Hruškovou, Květuši Burešovou a Zuzanu Muzikant Jeřábkovou, Oldřicha Jelena, Jiřího Vidláka, Zdeňka Zemana a Waltera Peňu. S keramikou vás potěší manželé Čermákové a Viktor Žuk se svojí ženou Nadjou Katernogou. Tyto výtvarníky znáte již téměř notoricky a již při vyslovení jména naskakují konkrétní díla. Pak tu ale máme nováčky. Ne, že by nikdy nevystavovali, ale v naší galerii budou poprvé. Z malířů to bude Daniela Buňková a Paul Mc Greevy z Nového Zélandu. Překrásné originální panenky představí Alena Růžicková a luxusní, ručně dělané kabelky pod značkou Samira, představí Romana Jokešová. Samozřejmě chybět nebudou originální šperky z dílny výtvarnice Hany Šebkové a Milady Teubnerové. V neposlední řadě zmíním novou kolekci keramiky slavné portugalské značky Bordallo Pinheiro a samozřejmě množství krásných vánočních dekorací a drobností.

**Výstava bude zahájena vernisáží
v sobotu 9. listopadu od 17:00 hodin.
Většina výtvarníků bude přítomná a osobně vám představí svá díla.
I letošní rok nám bude slavnostní podvečer zpříjemňovat vyhlášený flašinetář Jan Bondra. M.M.**

Nováčci

Někdo pracuje na své kariéře léta, někdo se po pauze vrací a někdo je na startovních stupíncích. Všichni ale zaslouží obdiv a pozornost, protože prorazit v dnešní době nezájmu je nadmíru náročná práce, která se povede jen těm nejlepším. Jen těm, kteří opravdu něco umí.

Ak. mal. **Daniela Buňková** studovala malbu v ateliéru Jiřího Sopka na AVU. Mnoho let se věnovala budování kariéry v reklamě a marketingu. V tomto náročném prostředí nedokázala najít tolik potřebný čas na malování a malovala jen nárazově pro „přátele“, občas spolupracovala s restaurátory, na vlastní tvorbu čas nezbýval. Po letech se Daniela přestěhovala na venkov. Díky práci, přírodě a báječnému muži, se jí do života vrátil klid, stabilita a chuť opět malovat. Maluje převážně měkkým olejovým pastelem na hladký křídový a akvarelo-

vý papír, nebo papír se strukturou plátna. Tenká hranice techniky olejového pastelu na pomezí malby a kresby, prolínání obrazu s tím, co technicky připomíná spíše ilustraci je prostředek, který jí umožňuje vyjádřit prakticky vše, co potřebuje.

Romana Jokešová je rodačkou ze Slovenska, dnes však žije v Praze. Je návrhářkou a zakladatelkou značky Samira. Vždy ji bavily nejrůznější ruční práce a tak se postupně její koníček proměnil v luxusní značku ručně vyrobených kabelek. Romana je velmi cílevědomá, mladá dáma, která si vyšlapává vlastní cestu a poučuje se z prvotních nezdarů. Dnes se proto může s hrdostí chlubit velmi exkluzivní značkou, pro kterou je sama designérkou i tvůrkyní. Nejsou to jen obyčejné kabelky, vždy jsou to malé, třípytívé šperky. Kabelky jsou totiž v podstatě upleteny z nepřeberného množství broušených skleněných korálků. Vnitřek kabelky je ušit ze saténu. Kabelky které vycházejí z dílny Romany Jokešové jsou velmi elegantní a překrásně a precizně zpracované.

Alena Růžicková se od školy účastnila všech výtvarných kroužků, které vedli známí malíři Polabí. Díky lékařské práci tatínka strávila část dětství v Tunisu. Hodně v té době s rodiči cestovala po celé Africe, která ji velmi ovlivnila v tvorbě. Podle rodičů měla být lékařkou, ale byla přijata na mistrovskou školu uměleckého designu v Praze, do ateliéru oděv, textil, kůže pod vedením ak. mal. Heleny Krbcové, ak. mal. Inny Irnautové a ak. mal. Česlava Jaroše. Vždy se umělec-ky a výtvarně prezentovala jako malířka, módní návrhářka, designérka a v poslední době také jako sochařka. Od roku 2014 se intenzivně věnuje tvorbě uměleckých panenek. Pravidelně se účastní mezinárodních výstav Doll Prague. V roce 2023 zde získala dvě druhá místa v soutěži o nejlepší uměleckou panenku. Její obrazy a Art Dolls byly opakovaně prezentovány na mnoha samostatných autorských výstavách.

Paul Mc Greevy pochází z Nového Zélandu, nyní se svojí rodinou žije v Čechách. Jeho inspirace pochází z mnoha stran a úhlů. Příroda s její rozmanitou faunou a flórou, krása ženské formy, vizuální vyprávění, humor a symbolika, to jsou prvky, které se na Paulových obrazech vyskytují nejčastěji. Jeho barvy jsou plné života. Paul maloval celý život, kvůli náročné práci kreativního ředitele v novozélandské reklamní agentuře a následně

díky přesunu do Čech však téměř malovat přestal. Naštěstí se díky své ženě k malování opět vrátil. Je to přesně rok, co Paul opět intenzivně maluje. Za tu dobu vytvořil přibližně 30 velkých pláten. Dlužno říct, že mnoho z nich je prodáno.

Pokud si chcete dopřát nevšední zážitek a osobně se potkat s tolika skvělými umělci během jednoho večera, určitě si nenechte ujít zahájení výstavy. Pokud vám to však nevyjde, rozhodně na prodejní výstavu zavítejte kdykoliv během otevírací doby až do konce roku. Máte jedinečnou příležitost letošní Vánoce překvapit tím nejoriginálnějším dárkem. M.M.

Jak se hladí duše

Srdčně vás zvou na překrásné předvánoční setkání se současným nejčtenějším básníkem PhDr. Františkem Novotným. S dvorním textařem skupiny Spirituál kvintet, členem síně slávy Českého rozhlasu a nositelem medaile Karla Čapka. Úsměvně poetický večer strávíme povídáním o poezii, rozhlasové práci, setkání a přátelství s Ludkem Munzarem, Arnoštem Lustigem, Miroslavem Horníčkem, malířem Karlem Frantou, Jiřím Anderlem a dalšími osobnostmi. Povídáním o muzice, písničkách, textech a knížkách. Čtvrtek 19.12. od 19:00 hodin.

Dárkové vouchery

Nevíte si rady s dárky pod stromeček? Nadělte naše dárkové vouchery. Jsou na libovolnou částku a vybrat můžete z voucherů do galerie, nebo do kavárny. Budete ten nejlepší Ježíšek. M.M.

Bordallo Pinheiro

A je to tu! Nová kolekce slavné portugalské keramiky je na cestě k nám. V polovině listopadu dorazí nejen nové kousky z vašich oblíbených sérií, ale i vánoční kolekce, kterou můžete doplnit kousky z loňského roku. Tácy, mísy a mističky mohou na vašem stole zářit už od adventu.

Víte, že granátové jablko, kterým je vánoční servis zdobený, pro Portugalce znamená ten pravý symbol Vánoc? Nesmí chybět na žádném slavnostním stole. A s čím že to zkombinovat? Krásná, sytá červená se skvěle kombinuje třeba se zelenou nebo smetanovou kapustou. Udělejte si tu speciální vánoční chvíli ještě výjimečnější. Aby však nebylo vše jen o Vánocích, Bordallo Pinheiro má letos úplnou novinku a tou je kolekce Olivial. Velmi jednoduchý až venkovský styl, který vás však dostane jakoby pohozeními větvičkami olivovníku. Přečasná řada talířků, mistichek a mnoha dalšího jistě přijde vhod až budete mít zimy dost. Opět se dá překrásně kombinovat s kolekcemi, které už znáte. Například s lílkem anebo rajcaty. Že si spíš připadáte jako v obchodě se zeleninou?

Přijďte se podívat do galerie Zelený Dům. Květin, zeleniny a nejrůznějších potvůrek je u nás dost pro vás i jako skvělé originální dárky. Zastavte se. M.M.

Slovo o výtvarném umění – Stanislav Lolek

Ve své době byl nejznámějším malířem lesní zvěře. No pochopitelně, vždyť dříve než se stal malířem, vystudoval lesnickou školu. A také dva roky jako lesník pracoval. Vášnivým nimrodem a přítelem lesa zůstal po celý svůj život.

Ano, dalším z našeho seriálu je můj nejoblíbenější malíř, který vzešel z líhně

krajinářských talentů profesora Mařáka. Stanislav Lolek, malíř, grafik, ilustrátor. Dnes tak trochu opomíjený. Lolek se vymykal z řady Mařákových žáků. Byl takový nečeský. Asi se měl narodit někde v Provence, nebo na jihu Itálie, kde zářivé barvy patří k životu. Sám Mařák, který prosazoval střízlivé vidění české krajiny z něj byl někdy zoufalý. A dokonce mu během studií občas některé, podle něj nemístné „zářivé“ barvy, zabavil. Pocházel z okolí Mohelnice, z malé vesničky Palonín, kde se 10. listopadu roku 1873 v rodině učitele Jakuba Lolka a jeho ženy Anny, rozené Hlouškové, narodil. Jeho vášeň a obdiv k přírodě jej nejprve přivede do Písku. Po ukončení studia na lesnické škole nastoupí jako mladý adjunkt na velkostatku Lnáře, kde si velmi oblíbí zdejší krajinu. Kreslí mapy pro velkostatek, kreslí i pro sebe a přátele. Jeho výtvarného talentu si všimne lesní rada Theodor Mokřý a přesvědčí jej, aby se dal na dráhu malíře. Lolek tedy po třech letech na velkostatku dává výpověď a s podporou Mokřého nastupuje roku 1895 studium na pražské Akademii výtvarných umění. Je jedním ze studentů, kteří obdrželi z Hlávkovy nadace absolventské cestovní stipendium a na konci studia odjíždí do Mnichova studovat na soukromou grafickou školu Henricha Wolfa. V letech 1903 až 1907 nejčastěji maluje v jižních Čechách (např. Lnáře, Blatná a Mirovice). Rovněž cestuje na hony do Bukoviny a do Ruska. V roce 1906 má první soubornou výstavu v Mladé Boleslavi v nově vybudované Sokolně boleslavské. Rok 1907 znamená v Lolkově profesním vývoji zlom. Spolu s Antonínem Slavíčkem a Janem Minaříkem odjíždí na studijní cestu do Francie, Belgie a Německa. Po návštěvě Paříže začíná malovat své první obrazy v impresionistickém duchu. Při vši úctě považují za jeho nejlepší impresionistický obraz Alej v Luhačovicích. Když jsem poprvé viděl tenhle obraz naživo, nemohl jsem se od něj odtrhnout a stále mne něco nutilo se k němu vracet. Obraz jakoby lehce načrtnutý, a přitom z něj tryskají zářivé barvy a atmosféra vlidného, městského podzimu. Po první světové válce se stěhuje do Uherského Hradiště, kde si v roce 1931 staví vilu s ateliérem a v letech 1929–1935 vykonává funkci ředitele Slovákého muzea. Jak jsem již zmínil na počátku, Lolek byl vášnivým lovcem a milovníkem přírody. Láska k přírodě jej provázela po celý život. V letech 1921 až 1934 měl dokonce na Slovensku pronajatý honební revír. S jeho vášní pro přírodu je spojen zajímavý příběh, který málokdo zná. Ještě když Lolek sloužil jako mladý myslivecký adjunkt, slyšel příběhy starých hajných o povedených kouscích chytřelých lišky, která se v revíru vyskytovala. Na podkladě vyprávění pak z žertu vytvořil podobu lišky. Netušil ovšem, že obrázky se dostanou do brněnských Lidových novin, jejichž šéfredaktor pověřil právě Rudolfa Těsnohlídku, který k nim napíše slovní doprovod. A právě Lolkovy obrázky s Těsnohlídkovým textem později

posloužily Leoši Janáčkovi jako klad pro libreto známé opery. Jak nevyzpytatelné jsou cesty osudu. Lolek byl i velmi činný ve spolkové činnosti. V letech 1896–1900 byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes. Následně byl zakládajícím a dlouholetým členem Sdružení výtvarných umělců moravských. Rovněž byl členem Jednoty umělců výtvarných v Praze, zřejmě od roku 1907. Tyto spolky mu uspořádaly souborné výstavy v letech 1924 a 1934. Roku 1931 byl Stanislav Lolek za podpory Theodora Mokřého jmenován řádným členem České akademie výtvarných umění. Zemřel 9. května 1936 v Uherském Hradišti a byl pohřben v rodinné hrobce na hlavním městském hřbitově v Mařaticích. Takže přátelé a milovníci umění, až se naskytne příležitost, vzhůru na Lolka. Stojí to zato.

Krásné zážitky s uměním Vám přeje Zdeněk Zeman

Relaxace a úleva přímo k vám domů

Tak už máme vše na Vánoce hotové, uklizené a napečené, jen nás po té práci bolí záda. A co si takhle pozvat maséra až domů? Přesně to poskytují mobilní masáže Dominika Příbyla. Kdysi ho napadlo dát svým rodičům pod stromček vlastní poukázku na masáž chodidel. Tato prvotní myšlenka mu zásadně změnila život.

Od té doby uplynulo hodně času a Dominik se masáží profesionálně věnuje již sedm let. Za tu dobu nabral mnoho zkušeností například v léčebnách dlouhodobě nemocných, v domovech pro seniory až po firemní prostory nebo sportovní akce. Dominik je vyučený v oboru sportovní a rekondiční masér a jeho práce je pro něj nejen povoláním, ale především koníčkem, kterému se věnuje naplno.

„Masáže vnímám jako způsob, jak lidem přinést úlevu, zbavit je každodenního napětí a stresu a podpořit jejich celkovou pohodu“.

V dnešní uspěchané době je pro mnoho z nás velmi obtížné najít čas pro cestu pražskými kolonami ke svému masérovi. Dominik tento problém vyřeší za vás. Dojede přesně tam, kde to pro vás bude nej pohodlnější. Domů, do kanceláře, nebo na sportovní akci. Je vybaven vším, co pro svou práci potřebuje. Lehátkem, zkušenostmi a především kvalitními oleji, které přinesou celkové uvolnění vašeho těla i mysli.

Darujte sobě či svým milým dárkový voucher, stejně jako kdysi Dominik. Veselé a uvolněné Vánoce přeje M.M.

Pražské vycházky – Kampa a ...

Minulý díl jsme zakončili ostrovem Střeleckým a hned naproti máme Kampu, tajemné místo na malostranském břehu. Vlastnili jej rytíři, bydlel tady Jan Werich i jeho přítel, velký imaginátor a tvůrce českého animovaného filmu, Jiří Trnka. A taky tady straší. No bodejt' by ne, když říčka oddělující ostrov od malostranské „pevniny“, nese jméno Čertovka.

Kampa je takový ostrov neostrov. Říčka, dříve prozaicky zvaná „Strouha“, posléze přejmenovaná na Čertovku, je úzké říční rameno Vltavy. I když někteří autoři udávají, že název ostrova pochází z latinského termínu „campus“ tedy pole, či zahrada, které zde původně opravdu byly, neblíže pravdě budou ti, kteří tvrdí že název dostala patrně po někdejším vlastníkovi jednoho z domů, Rudolfa Tegnagla z Kampu. O Kampě jsem kdysi už psal v samostatném článku, nicméně podívejme se blíže alespoň na to, co je pro Kampu přímo symbolické, tedy na mlýny. První zprávy o mlýnech na Kampě pocházejí z roku 1393. Do dnešní doby se zachovala čtveřice mlýnů, z nichž tři stojí na Čertovce. Poslední z nich, mlýny Sovovy, patří mezi nejstarší místní stavby. Jméno mají po původním majiteli, který zde mlel už v 15. století. Ve století devatenáctém mlýny přestavěl tehdejší majitel

František Odkolek, který přestavbu svěřil známému architektu Josefu Zítkovi. Tehdy dostaly Odkolkovy mlýny podobu anglické novogotiky. Na konci dvacátého století byl stav budov Odkolkova mlýna neutěšený. Tak jako celého státu. Naštěstí pro historické budovy si místo vybrala americká sběratelka výtvarného umění českého původu, paní Meda Mládková a přemístila sem své bohaté sbírky. Zesnulý manžel paní Mládkové nám zanechal významný vzkaz: „Sbírku jsme tvořili s přesvědčením, že vydrží-li kultura, přežije národ“. Přejme jim i sobě, aby tomu tak opravdu bylo. Zajímavé jsou samozřejmě i mlýny na Čertovce, z nichž dva mají dodnes dochovaná mlýnská kola. První z nich, mlýn Huť je patrně již renesančního původu. První písemná zmínka pochází ze 14. století. Žil zde a pracoval právník a akademický mistr Viktorin Kornel ze Všehrd, který zde i roku 1520 zemřel. Dalším „čertovským“ mlýnem je mlýn zvaný „Zlomkovský“, podle Pavla Zlomka, který budovu zdědil v šestnáctém století. Sama budova je starobylého, gotického původu, mnohokrát přestavovaná. Mlýn střídal majitele jako pytle s moukou. Nějaký čas patřil Rožmberkům, ale také Nostitzům, kteří zde vybudovali prádelnu, posléze zase Maltézským rytířům. No, hlavně že nám jej zachovali dodnes.

Posledním mlýnem na Čertovce je mlýn Velkopřevorský, či Štěpánovický u Velkopřevorského náměstí. Pro své osmimetrové mlýnské kolo, dobře viditelné z můstku, je patrně nejvíce fotografovaným objektem. V jádru opět středověká budova patřila Maltézským rytířům, než jej v josefínských dobách prodali. Ostatně maltézští rytíři v podstatě ovládali celou Kampu, která jim prakticky patřila. A nakonec ještě zajímavost. Víte, že Kampa dlouho neměla spojení s Karlovým mostem? V čase povodní si prchající občané museli vypomáhat žebříky. Teprve na konci 18. století vzniklo provizorní schodiště. Na to, které známe dnes, si malostranští museli ještě počkat. Definitivní, pseudogotickou podobu jak ji známe dnes, dostalo schodiště

na konci první poloviny století devatenáctého. A to je všechno. Ale samozřejmě, nezapomněl jsem. Je tady ještě Štvanice. Ale tu známe přece všichni. Každý správný Pražan se tady učil bruslit, všichni jsme sem chodili na čaje, na „diskošku“ i hokej, a všichni známe Negreliho viadukt, který přes ni vede. A někteří z nás se zde, v bývalé porodnici, dokonce i narodili. Štvanice je tak trochu i mým ostrovem. Vyrůstal jsem v Holešovicích a my Holešovičáci jsme byli „kluci od vody“. Kolikrát po skončení vyučování putovaly školní tašky do křoví a my jsme přeplavali na „naši“ Štvanici. Tady jsem byl poprvé pirátem, Robinsonem i Old Shatterhandem. Kdyby to mámy věděly. Ale to už je dávno. Tak přátelé, „Ostrovům zdar“ a nezapomínejte, že v každém věku čeká dobrodružství hned za vašimi dveřmi.

Váš pravověrný Pražan, Zdeněk Zeman

Zimní dobroty

Jak už jsem zmínila, se zimními teplotami je třeba trochu upravit naši nabídku. Jednoduše, v létě chutná něco jiného než v zimě.

Pro ty, kteří se neumí rozhodnout zda párky nebo vajíčka, máme obojí na jednom talíři. Opět jsme do nabídky vrátili velmi oblíbený rozpečený camembert, který je tou nejlepší snídaní před zimní procházkou. No a když máte chuť na sladké? Rozhodně ochutnejte naprostou jedničku mezi našimi vaflemi. Perníkové vafle s pomerančovým mascarpone a švestkami, nebo ty stejné vafle, ale s dušenými jablky a zimním kořením, které během dne můžete doplnit kopečkem zmrzliny. Těba makovou, nebo perníkovou. Jednoduše neodolatelné. Samozřejmě jsou připravené horké čokolády a svařené víno a mnoho dalšího.

Tak to máme další důvod proč se sejít v Zeleném Domě. My se těšíme. A vy? Martina Machalíčková

Na viděnou v kavárně – galerii